

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ

КАДРИ

№ 38 (1287)

ВІВТОРОК

2

ГРУДНЯ

1980 року

Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

НА РІВЕНЬ СУЧАСНИХ ВИМОГ

У звітній доповіді секретаря парткому академії Ю. Я. Гапусенка на XV партійній конференції відзначено позитивний досвід кафедри економіки в організації ідейно-виховної роботи на факультеті. З ініціативи завідувача кафедри, професора Л. І. Касьянова розроблено комплексний план учбово-методичної, наукової та ідейно-виховної роботи колективу.

Вперше важливою складовою частиною цього плану стала організація виховної роботи в студентських гуртожитках. Планом передбачено постійне відвідування викладачами кафедри гуртожитку і проведення бесід з економічних і правових питань, організацію вечорів-зустрічей зі студентами на тему: «Моя професія — економіст».

Хочу підкреслити, що на засіданнях кафедри постійно обговорюються результати нашої діяльності в гуртожитку. До речі, в складі кафедри — викладачі радянського права. Це значно розширює діапазон методів виховної роботи. Так, в листопаді відбувся вечір під девізом «Я і закон», завдяки якому студенти змогли глибше зрозуміти роль права у формуванні професійних навичок економістів-аграрників.

А 12 листопада на зустріч зі студентами завітали перший помічник прокурора УРСР І. Г. Агапов та слідчий Московського району В. О. Горобцов. Студенти одержали кваліфіковані відповіді фахівців на питання про порядок розподілу молодих спеціалістів, про статус колгоспних стипендіатів, про деякі аспекти цивільного законодавства. Сподобалась студентам розповідь В. О. Горобцова про те, як розкриваються злочини. Ряд цікавих відповідей з правових питань дали студентам викладачі Л. В. Манзарь та А. А. Горинський, з ініціативи якого і відбувся цей вечір.

На жаль, читальний зал гуртожитку № 3, який зараз вимушені арендувати економісти, не зміг вмістити всіх бажаючих зустрітися з нашими гостями. Маємо надію, що незрозуміло затягнутий ремонт гуртожитку № 2 закінчиться в найближчі дні і це дасть можливість проводити такі зустрічі в кращих умовах.

А. КЛИМЕНКО,
член партбюро економічного факультету.

ШЛЯХАМИ НАШИХ ВИПУСКНИКІВ

ПЕРШІ КРОКИ

Півроку пройшло з тих пір, як п'ятикурсник факультету захисту рослин Микола Дуля під час складання державного іспиту з наукового комунізму давав інтерв'ю для академічної багатогіражки. А нещодавно зустрілися ми з ним знову.

Старший агроном Миронівської районної станції захисту рослин М. М. Дуля цікавився новими хімічними препаратами проти шкідників, роботою гуртожитків й взагалі життям факультету.

— Ну що ж, — я звертаюсь до нього, — давай чергове інтерв'ю, розкажи про своє миронівське життя-буття. Труднощі, мабуть, є?

— Ні для кого не секрет, — лочав Микола, — що не так-то просто працювати на адміністративній роботі одразу ж після закінчення навчання. Найголовніше тут прийняти правильне рішення. Інколи це треба робити негайно, на очах у всіх. На мій погляд, навчити студентів вмінню працювати з людьми не менш, а може, навіть, і більш важливе, ніж добре засвоєння ними тієї чи іншої дисципліни.

— Як практично застосовуєш набуті в академії знання в своїй діяльності? — моє наступне запитання.

— Намагаюсь аналізувати. Це головне, — продовжував спілкування. — Треба було, скажімо, минулого літа проводити чергову хімічну обробку цукрових буряків й капусти. Легше всього запустити трактор, заправити обприскувач і — гайда в поле! А ми не запустили. Вагалися. Для порівняння обприскали дві невеличкі ділянки тієї ж другої культури. Тільки на капусту трихограму випустили. Урожай зібрали однаковий і на обробленій площі, і на необробленій. Що ж говорити тоді про собівартість продукції, охорону навколишнього середовища, економію часу та робочої сили. Творчо підходити до нової справи — цього я вчився на протяжні всіх п'яти років навчання в академії. І зараз, коли виберу вільну хвилину, не забуваю зайти на кафедру фітопатології порадитись, як краще провести протруювання насіння новим препаратом.

— А що, на твою думку, Микола, дає стажування молодих спеціалістів?

— Перший рік на виробництві багатьом здається нелегким. По інерції спрацьовує ще, так би мовити, студентська психологія. Для нас, «рослинних лікарів» цей перехід — своєрідна інтернатура. І допомога тут з боку викладачів спецдисциплін вкрай необхідна.

— Які твої побажання майбутнім випускникам?

— Бажаю як студентам, так і викладачам ще більше уваги звертати на проходження виробничої і переддипломної практики, бути поближе до трактора, сівалки, людей. Адже на виробництві треба вже самому вчитися інших.

М. ПЛИСКА,
зав. корпусом факультету захисту рослин.

Склад парткому

Ю. Я. ГАПУСЕНКО — секретар парткому.
В. М. ПОРТНОЙ — заступник секретаря парткому з організаційно-партійної роботи.
Л. Ю. БЕРЕНШТЕЙН — заступник секретаря парткому з ідеологічної роботи.
А. М. ЖАДАН — відповідальний за капітальне будівництво і зміцнення матеріально-технічної бази академії.
П. Г. КАЛЬНОЙ — відповідальний за підбір і розстановку кадрів.
Л. І. КАСЬЯНОВ — відповідальний за наукову роботу.
В. П. ШЕВЧЕНКО — відповідальний за учбову роботу.
П. Я. РОГОВСЬКИЙ — відповідальний за роботу центральної групи народного контролю.
О. С. МАРЧЕНКО — відповідальний за побут співробітників і студентів академії.
Г. І. НЕСТЕРОВ — відповідальний за роботу громадських організацій.

СЕКТОР ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПАРТІЙНОЇ РОБОТИ

І. У. МАРЧУК — відповідальний за підготовку питань на розгляд парткому і контроль за виконанням рішень.
В. Ф. ЯРОШЕНКО — відповідальний за виконання інструкцій по сплаті членських внесків і оформлення партійної документації.
Ю. І. ПОСУДІН — відповідальний за навчання партійного активу.
Г. О. ОРЕХОВСЬКИЙ — відповідальний за партійну освіту і роботу з молодими комуністами.
С. Б. МУРИН — відповідальний за роботу студрад гуртожитків.

СЕКТОР ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

В. М. МАНЬКО — відповідальний за ідейно-виховну роботу в гуртожитках.
В. П. КИРИЧЕНКО — відповідальний за лекційну пропаганду в академії і в підшефних районах.
Л. І. ВАЛУЙСЬКА — відповідальна за ідейно-виховну роботу в академічних групах.
В. Ф. ГУРОВ — відповідальний за військово-патріотичне виховання і спортивно-масову роботу.
М. Г. ШКАРУБА — відповідальний за інтернаціональне виховання.
М. К. ПОТОЦЬКИЙ — відповідальний за наочну агітацію і культурно-масову роботу.

В комітеті комсомолу

На черговому засіданні комітету комсомолу розглянуто питання: «Про роботу комсомольського штабу «Абітурієнт-80» і завдання комсомольських організацій по створенню штабів «Абітурієнт-81».

Крім живої розмови з комсомольськими активістами, кожен абітурієнт, що приходить до УСГА, заповнює спеціальну анкету. Одне слово, заздалегідь знайомимось з майбутніми студентами.

Хліборобська професія особлива. Тому нас цікавлять мотиви вибору хліборобського ремесла. Адже вони значною мірою визначають цілеспрямованість, наполегливість у юнаків і дівчат на шляху до мрії.

У цьому напрямку комітет комсомолу проводить значну роботу. У підшефних школах республіки комсомольські активісти нашої академії співкуються не тільки з десятикласниками, але й дев'яти- і навіть восьмикласниками, поглиблюючи інтерес сільських школярів до хліборобської науки.

На запитання анкети: «Із яких джерел ви довідалися про акаде-

мію?» наші абітурієнти відповідають: від батьків і керівників господарств, з газетних оголошень, від студентів-випускників.

Це, звичайно, радує. Але є і цифри зовсім неважкі, які свідчать про прогалини в профорієнтаційній роботі. Тому перед майбутнім штабом «Абітурієнт-81» висувуються нові завдання: потрібно тісніше співробітничати з господарствами республіки, де працюють наші випускники. Враховуючи неабиякий авторитет і вплив старших товаришів на вибір школярів, потрібно максимально використовувати наших активістів для пропаганди спеціальностей нашої академії.

Комсомольським бюро факультетів потрібно ширше використовувати громадсько-політичну практику студентів під час виробничої практики в господарствах республіки.

Одним словом, штабу «Абітурієнт-81» є вже зараз над чим працювати, щоб активно проводити профорієнтаційну роботу протягом всього року, з надією, придналяться до тих, хто через рік-два увільниться в нашу дружну сім'ю.

ДО 160-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Ф. ЕНГЕЛЬСА

Життя для майбутнього

Серпневого дня 1893 року величезний зал Цюрихської філармонії був до краю заповнений делегатами III конгресу соціалістичного Інтернаціоналу. Засідала «сьома держава світу», як у безсильній злостивості називала її інтернаціонал буржуазія.

О 12 годині на трибуну легкою ходою піднялась вже не молода, але жива й енергійна людина. Оратор почав говорити англійською мовою, перейшов на французьку і закінчив доповідь німецькою. Над його головою висів портрет К. Маркса, якого на той час вже не було в живих.

Закінчення виступу потонуло в бурхливих оплесках. «Наш генерал» шуміли німецькі делегати. «Наш Федор Федорович», з любов'ю говорили російські соціал-демократи «Великий Енгельс» — називають його пролетарі всього світу.

Яким же він був? Якими нелегкими дорогами пройшов цей обранець незвичайної долі — син видного фабриканта Фрідріха Ен-

гельса, що стояв на чолі тодішнього «стовпа» молодого вуппертальської промисловості — фірми «Гаспар Енгельс і сини»?

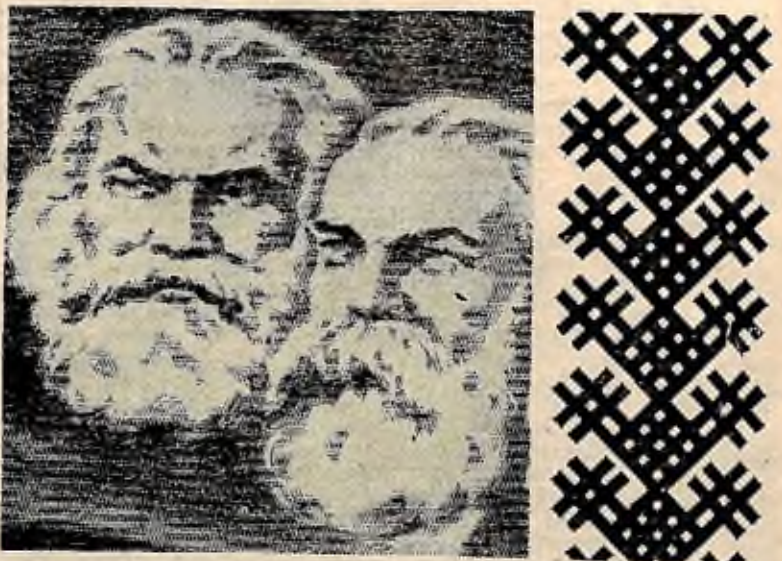
Про появу на світ молодшого Енгельса вранці 29 листопада 1820 року церковні дзвони старовинного німецького міста Бармена сповіщали з особливим торжеством, і це надзвичайно схвилювало широко відомий торговий центр — місто «зелених дворян» — молодих купчиків, синків капіталістів: фрау Еліза Енгельс, уроджена Ван Хаар, народила сина, і це ще більше зміцнило фірму. Багатоголовий передзвін весело полетів над гостроверхими кровлями готичного типу і досяг самого краю Вуппертальської долини...

Оточення, в якому жив Енгельс, давало йому багатющий матеріал для серйозних міркувань і спостережень. Живучи в одному з великих промислових центрів Рейнської провінції, Енгельс з дитячих років бачив перед собою картину безвихідних злигоднів

трудового люду. Значний вплив на формування характеру Фрідріха справила мати, що походила з інтелігенції. Батько Енгельса був людиною вольовою і запозятливою і, як і інші барменські фабриканти, відзначався консервативністю поглядів та сильною релігійною вірою.

Фрау Елізабет була жінкою з чуйним і добрим серцем, жвава, весела, з дуже розвиненим почуттям гумору та великою любов'ю до літератури і мистецтва. Свого первістка Фрідріха мати, очевидно, любила більше від інших дітей і покладала на нього великі надії. Син віддячував матері палкою прихильністю до неї на протяжні всього свого життя. Великий вплив на Енгельса справила і його дід Герхард Бернхард Ван Хаар — філолог, свого часу ректор гімназії в Хамні.

Перший син Енгельса-старшого народився в той момент, коли Європа знову відчула морив революційного вихору. Барменські дзвіниці славили появу Фреда на

землі, а набати в Мадриді, Неаполі, П'ємонті кликали до повстань Європа, яка перешагнула «загорожу феодалізму», не хотіла повернення назад. Воша слухала Вольтера, читала Руссо, бачила короля, що стояв на колінах під лезом гільйотини.

Характер Фрідріха почав формуватися в роки підйому демок-

ратичної боротьби і перших кроків робітничого руху.

На той час саме Рейнська Прусія була економічно і політично найбільш розвиненою частиною Німеччини. Соціальні протиріччя досягли тут значної гостроти, і

(Закінчення на 2 стор.)

Життя для майбутнього

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)
Юний Енгельс міг не тільки спостерігати темряву і горе німецьких пролетарів, а й слухати розмови старших про виступи робітників проти своїх господарів. А що його симпатії були на боці обздолених свідчать «Листи з Вуппертала», його перший публіцистичний твір, надрукований в журналі «Германський телеграф» в 1839 році.

Від своїх предків, що вперше з'явилися у Вупперталі в кінці XVI століття, Енгельс успадкував багато хороших рис: мужність, ясність думок, цінність натурн.

Фрідріх Енгельс був дуже високого зросту. До своєї останньої хвороби він мав військово-вправку і легко ніс тягар своїх семидесяти з гаком років. Його осанка, швидка і легка хода дуже відповідали прізвиську «Генерал», яким його називали в колі найближчих друзів.

Дійсне походження цього прізвиська пов'язане з чудовими кореспонденціями Енгельса в «Телл-Мелл Газет» під час фран-

ко-прусської війни 1870—1871 років. Ці матеріали виявили таке знання військового мистецтва, що всі вважали автором їх якогось великого знавця військової справи. Але цим знавцем виявився соціаліст. З часом прізвиську «Генерал» набуло й більш глибокого змісту, коли після смерті Маркса армію соціалістів в боротьбі з капіталізмом очолював Енгельс.

Все життя Енгельса було незвичайним, сповненим нового змісту для мільйонів людей. І смерть його теж внесла нове у загальноприйняті норми.

В той штормовий ранок, коли океан здавався особливо величезним і грізним, історики рибалки побачили на березі групу незнайомих людей — кількох чоловіків і серед них єдину жінку, закутану в чорну пелерину. Щільно притиснувшись один до одного, ці люди вдивлялись в далечині океану. Бідні сніги моря проходять біля них, зняли з голів зойдвистки — так схвилював їх скорботний вираз обличчя незнайомих. Здавалося, що таємни-

чі іноземці пережили велике горе, бо їх згорблені над краєм страшною безодні сплюснуті свідчили про велику, як сам океан, скорботу.

Жінка в чорному, повернувшись до своїх мовчазних супутників, промовила: «Час, друзі!»...

Чоловіки зняли циліндри. Один з них вийшов наперед, тремтячою рукою підняв кришку невеличкої урни і перевернув її. З урни вилетіла легенька хмаринка білуватого попелу. «Прощай, Фреде», — прошепотів чоловік з урною.

— Прощай, генерал! — піднявши над океаном білу руку, глухо промовила жінка. А хтось з тих, що стояли з нею поруч, продекламував рядок із Данте: «І скрізь я буду слідувати, за твоїм духом богатирським...».

То друзі Фрідріха Енгельса: молодшого, а серед них Елеонора Маркс-Евелінг і Поль Лафарг виконували останню волю солдата революції, Громадянина світу. Так було поховано одного з найбільш геніальних мислителів.

Фрідріха Енгельса, котрий запозив спалити його тіло після смерті і попел розвіяти.

А над Англією вставала зоря нового дня, одного з перших днів осені 1895 року.

Енгельс був справжнім поліглотом, і друзі жартували, що він затунається на 20 мовах (при хвилюванні Енгельс страждав великим дефектом мови). Маркс захоплювався знаннями свого друга і не раз спеціально готувався до наукових спорів з ним. Переконали Енгельса в правоті своєї думки було для Маркса святом.

Точна і всеохоплююча пам'ять у нього поєднувалась з незвичайною швидкістю у роботі і не менш дивовижною легкістю сприйняття.

Енгельс був надзвичайно душевною людиною і мав веселу вдачу. Він вмів працювати, вмів і добре відпочивати. Любила спорт, прогулянки, художню літературу, дружню компанію, був великим знавцем і тонким цінителем літератури і мистецтва, неоганим художником.

Енгельс був дуже сміливою людиною, завжди готовою надати допомогу. Так, в 1872 році він врятував члена Інтернаціоналу

Т. Куно, який мало не втопився в морі під час купання.

Енгельс був великим знавцем Росії, її історії, економіки, культури і громадської думки. Дружні узи зв'язували його з кількома поколіннями російських революціонерів і вітчизняних громадських діячів. Він справив серйозний вплив на діяльність піонерів марксизму в нашій країні, поклав початок марксистському аналізу її складних і різноманітних проблем.

Старовинні легенди розповідають про різні хвилюючі приклади дружби. Європейський пролетаріат може сказати, що його наука створена двома вченими і борцями, стосунки яких перевершують всі оповіді древніх про людську дружбу.

І Маркс, і Енгельс завжди живі для нас. Це люди, в яких так повно і яскраво втілені найкращі людські риси і здібності.

Ідеї Маркса-Енгельса, продовжені Леніним, в нашій сучасності живуть і перемагають, а образи цих двох титанів, мислителів, борців за краще майбутнє людства, надихають на революційну боротьбу і творчість.

О. ПРИЯМА,
доцент кафедри філософії.

КРОКУЙ ВПЕРЕД, ХЛІБОРОБСЬКЕ ПЛЕМ'Я!

Пливуть в історію століття, а на сивій землі вічно молодістю залишається професія хлібороба. ...14 листопада, 16 година дня. Актівний зал третього учбового корпусу у святковому вбранні. Враз, ніби ясніше стало від молодих посмішок, вогників червоних комсомольських значків, весняної свіжості зеленої студентської форми. Сюди, на вечір «Студентська слава трудови», прийшли біля 22 студентських загонів нашої академії.

В СТУПНИМ словом вечір відкривав секретар комітету комсомолу академії Георгій Несеров. Під овацію залу на сцену піднімаються дорогі гості. Вносяться пам'ятні прапори комітету комсомолу, студентські знамена трудової слави. Біля мікрофона — ректор академії А. М. Жадан:

— Навчання в академії — це не тільки процес засвоєння знань нашої особливої хліборобської професії. Від двох навчальних семестрів невід'ємним став третій, трудовий, коли студенти нарівні з хліборобами Київщини та Казахстану турбуються про хліб. Важко було нинішнього літа в полі! Та встояли і перемогли ви у мирній битві за рукотворне диво — хліб. Сласнібі вам, завтрішні спеціалісти!

525 майбутніх спеціалістів брали участь у збиранні врожаю-80. Працювали студенти жадкарями, комбайнерами, трактористами. І покляли зернові у валки на площі 48511 гектарів, намолотили 176580 центнерів зерна, для громадського тваринництва заготовили 11000 тонн силосу.

Про трудові здобутки на хлібному полі і будівельному майданчику, про багатогранне, кипуче життя третього трудового семестру рапортують командири. Червонопрапорна академія — вуз інтернаціональний. І вечір трудової слави подарував нам чудову зустріч із студентами братніх країн.

Гаряче вітав присутніх голова штабу СВЗ вищої сільськогосподарської школи при ЦК ССМ ЧСРР міста Додна Нітра Мирослав Ковач, представники Краківської сільськогосподарської академії. З вдячністю була прийнята пропозиція гостей про обмін інтерв'юами між академією і вузами-побратніми, щоб цим самим зробити свій, хай поки що невеличкий, внесок у справу інтернаціональної солідарності, молоді всього світу.

Не так часто трапляється, щоб про двадцятирічних вірш писали, а про хлопців з мехзагоном «Зоря», що працювали нинішнього літа на полях радгоспу «Сошиківський» Борисліського району і записали на свій трудовий ра-

хунок 9900 центнерів хліба, журналіст Анатолій Драгомирський розповів у своїй поезії «Сонячний коровай». Гучною овацією вітає зал героїв поеми Сергія Носенка, Леоніда Мельника, Василя Запару, Сергія Пустовіта. Липуть поетичні рядки, які читає сам автор.

Тепло вітав зал і дорогих гостей з Карасуського району Кустанайської області, які прямо з аеродрому прибули до українських побратимів на хліборобське свято.

Директор тресту радгоспів Карасуського району І. Ф. Завгородній, вручаючи командиру об'єданого мехзагону Олегу Левчию Червоний прапор, сказав: «Тямуші ви хлопці, дбайливі майстри поля, заявляем без перебільшення. Хліборобське вам спасібі за працю, українські побратимі!» Коли гості піднесли ректору академії А. М. Жадану румяний сонячний коровай, випечений з мукі із зерна, зібраного студентами, в залі ніби стало тепліше.

Ось вона — студентська паляниця. На вищому рушнику в центрі сцени — найдорожчий і найсвятіший наш скарб. 4,5 мільйона пудів зерна зібрані студентами академії на полях України і Казахстану за десять п'ятірок.

У знак трудової дружби УСГА і цілинних господарств Казахстану Карасуський райком партії Кустанайської області прийняв постанову про посвяту в білійцілінники ректора академії А. М. Жадана і декана факультету механізації сільського господарства Д. Г. Войтюка.

...А тим часом вечір продовжувався і мені пригадалися слова Расула Гамзатова: «Хліб — це життя, він вічний як мати, як Батьківщина. Людина вирощує хліб, а хліб ростить людину». Це дійсно так. Бо, хіба може забути декан факультету механізації сільського господарства Дмитро Григорович Войтюк те щастя, коли він ще студентом в середній п'ятдесятити років збирав перший цілинний хліб. Цілина для нього — це роки його комсомольської юності, там вперше зашкарубили мозоли на руках, там звадав ціну заробленого шматка хліба, навчився переборювати труднощі. Нині приклад декана наслідують тисяча студентів мехфаку!

На вечорі трудової слави були присутні: заступник комісара Республіканського штабу СВЗ Юрій Гориславець, командир Київського штабу СВЗ Віктор Канава, перший секретар Московського райкому комсомолу Києва Віктор Кушенко, представники парткому та ректорату академії.

В. ГАВРИЛЮК,
член комітету комсомолу.

Цього літа на славу попрацювали будзагонівці УСГА. На знімку: на будівництві агрохімічного комплексу учоспу «Великосітнінський» студенти II курсу агрофаку.

Фото О. Левченка.

СВЯТКУЄМО РАЗОМ

Нещодавно наш факультет відсвяткував свій ювілей. Зосталось, мабуть, в пам'яті наших попередників-випускників їхнє професійне свято, радісні хвилини зустрічі зі своїми колегами. З святковим жартиливим настроєм молодь нашої групи збиралась в інтерклубі гуртожитку № 7 КДУ. Весело гомоніло студентство, гостинно зустрічаючи своїх друзів-майбутніх економістів.

І раптом веселий гомін перервала тиша. Наставник нашої групи Галіна Яківна Чижська почала розповідати про історію ветеринарного факультету. Затаївши подих, ми слухали дихання минулих років. А вже факультету нашому виповнилось 60 років. Слова привітання, пісні, жартівливі усмішки та гумористичні сценки. Не залишилися сторонніми наші друзі-іноземці.

Друге відділення нашого вечора ми присвятили конкурсам, вікторинам. Поза увагою не залишилися і наші університетські товариші, які бадьоро і захоплено брали участь у вечорі. Наша група широко вдячна студентам III курсу 2 групи економічного факультету КДУ, вони так дружньо відгукнулись на нашу пропозицію святкувати разом наше свято.

В душі кожного з нас залишилися хвилюючі й радісні хвилини студентського свята. Місток дружби, взаєморозуміння між студентами наших факультетів став ще міцнішим.

І. МИКИТЮК,
студент I групи II курсу ветеринарного факультету.

ЩАСТЯ

Здається, зовсім недавно він, Микола Химич, приїхав до Червонопрапорної академії хліборобів з мальовничого села з поетичною назвою Білий Камінь Чельвинського району на Вінничині здобувати фах вченого агронома. Студентські дні спливали, як хвиляви. Ось і перша сесія. У заліковій книжці комсомольця красувались одні п'ятірки.

Головним його девізом є: «Жодного дня без пізнання повіго». Тому, мабуть, Микола ще й справжній книголюб. До вродливої йому і зарубіжна, і вітчизняна клопка. Він годинами може читати й перечитувати Толстого і Горького, Стельмаха і Гончара. І хто знає, можливо, про таких як Микола й писав його відданий земляк Михайло Стельмах: «Хто народився у житлах, той і на сонце дивиться крізь радість чи журбу колосків».

А першу свою хліборобську науку Коля проходив у батька — сільського механізатора. Любила приходити на пшеничний лан чи

бурякову плантацію і подовгу спостерігати, як сонце, земля і батькові руки творять велике земне диво-хліб.

Поле. Як багато значило воно і для учня агрономічного відділення Верхівського сільськогосподарського технікуму Колі Химича. Переконалим свідченням цього стало трудове літо нинішнього року, коли Химич на виробничій практиці в бурякорядгоспі «Бахмацькій» Чернігівської області виконував обов'язки агронома. У важких умовах нинішнього літа Микола склав екзамен у полі на «відмінно».

Любить майбутній технолог Микола Химич зустрічати схід сонця в полі, хмеліти від запаху пшеничного лану, стиглого колоса. І вважає, що найбільше щастя для нього ростити хліб.

В. ВІННІЧУК,
В. БІЛОСТОЦЬКИЙ,
студенти V курсу агрономічного факультету.

НАПЕРЕДОДНІ САМОСТІЙНОГО ШЛЯХУ

Як швидко летить час! Здається, ще зовсім недавно ми були на першому курсі, до пізньої ночі сиділи над книгами, готувалися до семінарів, а зараз уже переступили поріг останнього п'ятого курсу.

Проїмануло сонячне літо, майже на цілий семестр довелось нам розлучитись із стінами академії, з лабораторіями. Настав час, коли ми одержали завдання по дипломних роботах і роз'їхалися по господарствах як майбутні спеціалісти.

Великі враження про переддипломну практику залишилися у О. Кириченко і В. Кузьменко. Вони працювали в місті Черкасах, у філіалі державного інституту проектування садів. Г. Копицько і О. Гесь проходили практику в Полтавській області, селі Великі Сорочинці. Студентки вивчали для дипломної роботи безплужний обробіток ґрунту. Колгоспові допомагали організувати агрохімічну лабораторію, брали шефство над учнями школи-інтернату. Правління колгоспу було дуже задоволено цими дітьми.

З цікавим і великим матеріалом для дипломної роботи приїхала з переддипломної практики і О. Загороднюк. Практику вона приходила у Воркуті, від тресту радгоспів «Воркутауголь». Працюючи на посаді бригадира рослинницької бригади, вона ближче познайомилась зі своєю спеціальністю. Олена також вивчала тундрові поверхнево-глибінні ґрунти.

О. Лях проходив практику від інституту «Ліспроєкт». Займався обстеженням ґрунтів Дніпропетровської області. В колгоспах Черкащини проходили практику М. Ярмалюк, М. Стяпина, С. Павлюченко, І. Кляч, М. Лагнюк. Вони ближче ознайомилися з виробничими процесами колгоспу, взяли участь в IV турі обстеження ґрунтів Черкаської області, разом з агіткульбригадою готувалися до концертів. Частина студентів проходила практику при кафедрі агрохімії та ґрунтознавства.

У всьому допомагали нам наші керівники практики, адже кожному з нас, як майбутньому спеціалісту, не обійтися без допомоги мудрих порад своїх викладачів.

Зараз у нас напружений час — зв'їти про дипломну практику, захист курсових, а обритування дипломної роботи — одне із головних наших завдань.

Через кілька місяців ми вже підемо працювати на підприємства, підемо у світ самостійного життя.

О. АСЄВА,
член корпусу факультету агрохімії та ґрунтознавства.

Критерій зацікавленості

Правильна організація студентських досліджень розвиває у юнаків та дівчат любов до своєї професії, пошук нового формувє аналітичне мислення, прищеплює необхідні навички узагальнення одержаних даних, формує світогляд.

На факультеті є цілий ряд студентів, які з першого курсу беруть участь у науковій роботі кафедр, оволодівають методами досліджень, збагачують свій кругозір. При захисті дипломних робіт такі студенти вільно використовують багатий фактичний матеріал, накопичений за 4—5 років самостійної роботи. До захисту диплому такі студенти встигають оформити розширений реферат і представити його на республіканський або всесоюзний конкурс студентських робіт.

Часто запитують: який критерій зацікавленості студента своєю майбутньою спеціальністю, чим виміряти його любов до неї? Відповідь, я думаю, буде такою: любов студента до своєї майбутньої спеціальності можна визначити по його участі в науково-дослідній роботі кафедри. Викладачі охоче займаються з такими студентами, допомагають їм і бачать в них своїх перших помічників.

Так викладачі В. Ф. Переспікін, Н. Н. Березницька, І. І. Кашевський підготували по 2; М. Б. Рубан, В. С. Шелестова,

В. М. Шаповал, О. М. Гур'єв по 1 молодих дослідника. Всього по факультету за 5 років було представлено на конкурс 20 робіт, отримано 13 дипломів. Цією відповідальною роботою керували 11 викладачів спеціальних кафедр. Зараз їх дослід вивчають ще два викладачі.

Всі розуміють, що навіть добре прочитана лекція, вміло проведене лабораторне заняття не можуть збагатити майбутнього спеціаліста так, як дослідницька робота. Кожний викладач легко може підготувати для участі в конкурсах 1—2 студентів. До цієї роботи слід залучити перш за все наших асистентів, наукових співробітників, аспірантів і навіть досвідчених лаборантів.

М. ДЯДЕЧКО, професор.

Агітбригада «Дружба» нашої академії в гостях у школярів села Згурівки. Фото Є. Шмоніна.

КОЖЕН УРОК — ГОЛОВНИЙ

Двадцять один рік тому Надія Іванівна Маланич вперше переступила поріг гайворонського СПТУ-5 Кіровоградської області. Вчорашня випускниця нашої академії дуже хвилювалась: як-то приймуть її юнаки та дівчата? Зараз за плечима викладача агрономії великий стаж роботи, але до кожного заняття Надія Іванівна готується так само ретельно, як і до того, найпершого свого уроку. А як же інакше — адже, землі потрібні вмілі хазяї, озброєні технічними і агрономічними знаннями. Та й вимоги до них ростуть і технологія вирощування збирання сільськогосподарських культур удосконалюється.

Учні Надії Іванівни стали керівниками колгоспів, бригадирами тракторно-рільничих ферм, агрономами. Серед них чимало героїв труда, передовиків виробництва. У їх успіхах частина праці викладача, заслуженого працівника профтехосвіти УРСР Н. І. Маланич.

Т. ПАНЧУЛ.

НА ОХОРОНИ РАДЯНСЬКОГО ПРАВОПОРЯDKY

У своїй промові на III з'їзді комсомолу В. І. Ленін говорив, що саме молоді належить розв'язати завдання створення комуністичного суспільства. На сучасному етапі розвитку нашої держави ленінські слова мають особливе значення.

Юнаки і дівчата, які вступають сьогодні в життя, будуть жити в 3 тисячолітті, вони мають розв'язувати такі проблеми, які навіть зараз здаються фантастичними. Ось чому XXV з'їзд КПРС приділив велику увагу вихованню молодих будівників комунізму. Він висунув вимогу здійснення комплексного виховання, тобто єдності ідейно-політичного, трудового і морального.

В нашій країні створені сприятливі умови для комуністичного виховання підрастаючого покоління. Але надаючи батькам широкі можливості для нормального виховання дітей, держава вправі вимагати від них добросовісного виконання своїх обов'язків. Треба пам'ятати, що виховання дітей — найповніший і відповідальний обов'язок батьків. Цей обов'язок встановлений не тільки з прагненням до самостійності, демонстрування сміливості, нахилом до пригод тощо.

В результаті цього підлітки можуть потрапити в негативне середовище і піддатись впливу чужих явищ. Поява і зміцнення в цьому віці антисуспільних поглядів і звичок може негативно відбитись на життєвому шляху людини, вимагатиме великих зусиль для її виховання.

За Радянським законодавством відповідальність підлітків за правопорушення настає з 16-ти річного віку, а за особливо небезпечні злочини, такі, як убивство, звалтування, розбійний напад, пограбування, крадіжки, зухвале хуліганство та інші з 14 років.

Знайомство з дитячо-правопорушниками показує, що головна причина їх поведінки криється в недовір'ї сімейного виховання, в дитячій безнаглядності.

Уявіть собі обстановку, що панує в родині напередодні розлучення: сварки, чвари, розподіл майна. Дітьми ніхто не займається.

В Київській спецшколі понад половину учнів виховувалась в

звичному середовищі, не влившись в колектив, такі юнаки потрапляють під вплив вулиці, випадкових зустрічей, осіб, морально не стійких.

Саме ці обставини зобов'язують батьків не послаблювати контроль за поведінкою працюючих. Сам факт участі підлітка в сфері суспільного виробництва не робить його дорослим, здатним в повній мірі оцінити і контролювати свою поведінку.

Деякі батьки вважають, що чим дорожчі речі, які вони купують своїм дітям, тим вони їх більше люблять. Речі іноді купують, не враховуючи матеріальних можливостей родини, без думки про шкідливі наслідки покупок.

Так, недоустима купівля для дітей мопедів, які відволікають їх від занять, вимагають догляду, запчастин, що пов'язане з додатковими витратами, може викликати нещасний випадок чи злочин. Наявність мопедів у одних викликає почуття заздрості у інших підлітків, які потім уганяють мопеди і мотоцикли, і за це несуть відповідальність перед законом, в тому числі і карну.

ТУРБОТА ПРО ПІДЛІТКІВ

ки моральними принципами нашого суспільства, але й визначений Конституцією СРСР, діючим законодавством.

Стаття 67 Кодексу про шлюб і сім'ю УРСР вказує: «Батьки повинні виховувати дітей в дусі Морального кодексу будівників комунізму, дбати про їх фізичний розвиток, навчання і підготовку до суспільно-корисної діяльності».

Держава не здійснює дрібязкового контролю за вихованням батьками своїх дітей, надає їм свободу обрання тих чи інших засобів для досягнення поставленої мети. В той же час закон встановлює межі здійснення батьками прав вказівкою на те, що вони не можуть здійснюватись у протиріччі з інтересами дітей.

Батьківські права по вихованню дітей є їхніми особистими правами, тому вони не можуть передати їх будь-кому, або відмовитись від них.

Важливим завданням батьків є виховання дітей в дусі поваги до правил соціалістичного співжиття, бережливого ставлення до загальнонародних скарбів — соціалістичної власності, охорони прав та інтересів особистості. Утримати підлітка від здійснення правопорушень і злочинів — громадянський обов'язок батьків.

Одним з найскладніших і найвідповідальніших періодів у вихованні дітей є виховання підлітків. Це пояснюється тим, що психологія підліткового і юнацького віку має істотні особливості: нестача життєвого досвіду, нахил до наслідування, невміння вірно оцінити деякі явища, емоційна збудженість, недостатній розвиток системи навичок соціального гальмування тощо. І все це по-

таких родин. У таких дітей батьки не мають авторитету, діти знаходять собі друзів на вулиці, вчать ся лгати, палити, красти.

В деяких сім'ях батьки вчать дітей одному, а поведуть себе зовсім інакше. Бачачи це прогнірнічча, діти перестають вірити батькам, поважають їх, засвоюють не їх правильні поради, а погані манери.

Деякі батьки намагаються перекласти відповідальність за погане виховання дітей на школу, підприємство, міліцію.

Коли на лаву підсудних потрапляє неповнолітній, батьки, як правило, висловлюють здивування, що їх син, наприклад, здійснив злочин. Як правило, всі говорять: «Ми не росли злочинця, ми хотіли, щоб син виріс порядною людиною».

Криміналістична статистика показує, що значна частина правопорушень підлітками здійснюється в нетверезому стані. Вони, як правило, купують спиртні напої в мапазні. Горілка і вино частіше всього купуються за гроші, отримані від батьків. Це, як правило, великі для дітей гроші, витрата яких повинна суворо контролюватись, проте часто такій контроль з боку батьків відсутній.

Відомий також і згубний вплив алкоголю на здоров'я, особливо неповнолітніх. Проте ми в ряді випадків зітхаємося з такими фактами, коли батьки самі пригортають підлітків спиртними напоями, з приводу або без якого. Такі пригортання закінчуються великими неприємностями як для дітей, так і для батьків.

Бувають випадки, коли злочини здійснюють підлітки, які закінчили школу і пішли працювати на виробництво. Відірвавшись від

Головне у вихованні підлітків — добитись формування високих моральних якостей, перетворюючи їх в природне перекопання, в стиль поведінки.

Разом з тим закон не залишається байдужим до батьків підлітків, з яких яких останні стануть на шлях здійснення злочинів і правопорушень. Здійснення батьківських прав у протиріччі з інтересами дітей тягне за собою відповідальність.

Ті батьки, які неправильно ставляться до виховання дітей, можуть бути піддані заходам громадського впливу через товариський суд та інші організації.

Публічний осуд батьків або осіб, що їх замінюють, за невиконання ними свого обов'язку по вихованню дітей, або за невірне ставлення до виконання цього обов'язку, робить позитивний вплив, призводить до необхідних результатів.

Але якщо це не допомагає, то матеріали передаються в комісію в справах неповнолітніх. Комісія може винести батькам громадську догану, або накладати стягнення (до 20 крб.).

Батьки, які не займаються вихованням своїх дітей, або виховують їх не так, як треба, — порушують один з основних законів Морального кодексу будівника комунізму.

В Основному Законі — Конституції СРСР — вказується: «Громадяни СРСР мають турбуватись про виховання дітей, рости їх гідними членами соціалістичного суспільства». І це наш обов'язок. який ми зобов'язані виконати перед Батьківщиною.

В. КОНДРАТЕНКО, прокурор Московського району.

РАДІ ДОПОМОГТИ

СТУДЕНТСЬКЕ життя... Стрімке, насичене, вируюче. Спогади про нього завжди зігрівають серця випускників вузу. Тепла дружба, спільні справи, завзяті змагання в навчанні та спорті.

Як же треба будувати взаємини в групі, в гуртожитку? Що потрібно придумати, щоб життя студентське стало ще змістовнішим, цікавішим, допомагало взяти якомога більше за час перебування в стінах навчального закладу? Працівник сільського господарства повинен бути не лише висококваліфікованим спеціалістом, а бути ще й соціально зрілою людиною. Високе вміння спілкування з людьми, набуття організаторських здібностей, виховання в собі якостей справжнього керівника — все це етапи становлення фахівця. Від цього в значній мірі залежить ступінь життєвої активності особистості.

Можливостей розвивати себе, творити свій характер, зростати інтелектуально і духовно, щоб стати цікавою для інших людиною, в нашому місті багато. Цьому сприяє широка система культурно-освітніх закладів.

Хвилюючі зустрічі з передовиками виробництва, героями важкої праці та борні, веселі вечори відпочинку, літературні вікторини, диспути, читацькі конференції, на яких виступають письменники та майстри мистецтв України, — все це сприяє змістовному відпочинку, довго пам'ятається. Адже те, що підготовлено власними силами, карбується надовго, бо вкладається в справу велика кількість емоцій, душі, розуму.

Нещодавно комсомольські організації факультетів провели звітно-вибірні збори, на яких назвали найдостойніших з достойних ватажків студентського життя. І серед них ті, хто має дбати про культурно-виховну роботу серед молоді нашого вузу. Новообрані культурторги зараз займаються складанням планів роботи, враховуючи побажання студентів, ступінь їх зав'язаності, можливості служб академії.

В зв'язку з цим, хочу нагадати культурграм факультетів, курсів, груп, що велику допомогу в проведенні масових заходів, здійсненні культурно-освітньої програми підготовки спеціалістів у нашому вузі надає бібліотека академії. Книжковий фонд художньої літератури, списки рекомендованих для читання книг за уподобаннями, тематичні картотеки та виставки до знаменних і пам'ятних дат, тематичні підбірки пісень, віршів та цікавих статей для проведення вечорів, конференцій та диспутів, матеріал для підготовки сценаріїв цих вечорів, кваліфікована допомога бібліотекарів біля каталогів — все це може стати в нагоді комсомольським активістам та студентській художній самодіяльності. Репертуарні збірники п'єс, пісень, гуморесок, естрадних мініатюр знаходяться в читальному залі та відділі художньої літератури. Тож, чекаємо на вас, друзі!

Л. КУЧЕРУК, головний бібліограф.

ТОЙ, ХТО ДАРУЄ

Людину привезли до лікарні. Внаслідок нещасного випадку вона втратила багато крові.

І тут на допомогу приходять лікарі, які роблять хворому переливання крові.

Переливання крові — один з важливих лікувальних заходів, особливо під час боротьби за життя людини при тяжких травмах, отруєннях, кровотечах. Часто лише термінове переливання крові спроможне врятувати людину. Під час Великої Вітчизняної війни завдяки своєчасному переливанню крові було врятовано сотні тисяч поранених.

Здійснення в наші дні складних операцій на серці, легенях, нирках тощо стало можливим лише завдяки застосуванню цього засобу.

Єдиним джерелом крові є донори. Донорство — добровільна й почесна справа. У нашій країні воно є проявом високої гуманності, товариської взаємодопомоги, масового патріотизму.

Взяття крові в донора абсолютно не шкідливе для його здоров'я. До Київської міської станції переливання крові приходять чимало донорів, котрі здають кров регулярно, протягом 5—10 років. Серед них багато студентів та співробітників академії. Можна назвати десятки прізвищ юнаків і дівчат, які підтримали цю почесну і таку необхідну справу.

Нещодавно в академії проходив тиждень донора. Багато студентів і співробітників нашого вузу зробили свій внесок у фонд здоров'я.

А. ГОЛУБ, зав. студентською поліклінікою № 2.

МИ —
ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Шана наша вічна

Свої вихідні дні студенти-іноземці нашої академії намагаються проводити змістовно і цікаво. От і недавно група посланців інших країн побувала в славетному музеї — заповіднику села Новопетрівці.

На живописному полотні, біля якого зупинились екскурсанти, — димлять залишки оборонних споруд, палають будинки. Прямо на глядача летить танк із групою радянських десантників, на борту, яких очолює старшина Никифор Шолуденко. Згодом він перший прорветься до центру Києва, один з моментів штурму якого і зобразив художник. Дорогою ціною заплачуть за свій героїчний подвиг воїн — власним життям.

А екскурсивод розповідає далі: «Непрístupним Східним валом охрестили гітлерівські стратеги оборонну лінію на правому березі Дніпра. Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев, виступаючи на урочистому засіданні, присвяченому врученню місту-герою Києву медалі «Золота Зірка», відзначив, що форсування Дніпра і визволення столиці Радянської України були справді легендарною військовою операцією...».

Далі екскурсивод «поведе» студентів у далеку грізну осінь 1943-го. Розповідь про невмирущий подвиг воїнів І Українського фронту. Великою ціною платили радянські бійці за кожний метр завойованого плацдарму.

Півроку пройшло с того моменту, коли в урочистій обстановці було відкрито діараму в Новопетрівцях. Мить з погляду вічності Сто тисяч людських сердець прискорено билось у цьому священному місці. Саме стільки екскурсантів побувало тут. Все йдуть і йдуть сюди гості з інших країн, студенти, юнаки в солдатських шинелях, які стоять на варті миру, ветерани з снігом сини на скронях, які подарували нам щастя і сонце.

В. БОНДАР,
заступник секретаря
комітету комсомолу.

ЯСКРАВІЙ ПРИКЛАД

Нещодавно ми, група іноземних студентів І курсу, здійснили екскурсію до музею Миколи Островського. Нам це було надзвичайно цікаво, адже ми стільки чули ще у себе вдома, а тим більше у вашій країні про цього полум'яного патріота, борця за щастя трудящих, письменника, чий твори надихають молодь всієї планети на подвиги, на звершення, на боротьбу.

Ми отримали можливість бачити відображені на фотографіях, на картинах епізоди життя легендарного Островського, які в нього були труднощі в житті і як він їх долав.

Ми почули натхненну розповідь про те, скільки він зробив для своєї Батьківщини, як віддав життя за звільнення народу. Розповіли нам і про те, що Микола Островський з 15 років добровільно пішов на фронт, з 13 років вже допомагав революційному руху. Скільки сил стало!

Життя Миколи Островського вчить нас, як перемагати труднощі, як виховувати в собі стійкість і переконаність, мужність і відданість ідеалам революції. Його життя вчить нас любити свою рідну країну, боротися проти ворогів її щастя.

Рафаель МУНЬОЧ,
студент І курсу факультету
захисту рослин, громадянин
Домініканської республіки.

НАЗУСТРІЧ 1500-РІЧЧЮ КИЄВА

КОЖЕН день тисячі киян і гостей столиці України відвідують Києво-Печерський державний заповідник. Саме тут розміщений один з найцікавіших музеїв — музей книги. В ньому відбилась слава історія українського книгодрукування.

З перших хвилин, коли переходиш від експонату до експонату, починаєш не просто розуміти, а серцем і розумом відчувати глибоку давнину джерел культурної освіти українського народу. Одна з найдавніших пам'яток писемності Київської Русі — «Збірник Святослава», написаний 1073 року. Книга писалася для князя Святослава Ярославовича і ввбрала в себе твори, що пояснюють церковні та етичні догми християнства, матеріали з питань поезики та граматики. Поруч «Остромирове Євангеліє», переписане із староболгарського оригіналу в Києві дяконом Григорієм в 1056—1057 роках для новгородського посадника Остромира.

Увагу відвідувачів привертає зразок письма IX—XI віків на

У МУЗЕІ КНИГИ

бересті. На ньому якийсь Гордій передає уклін батькам і пише: «Продайте садибу і приїдьте у Смоленськ або Київ. Тут хліб дешевий».

На видному місці знаходиться і збірник норм давньоруського права «Русская правда», складений за часів князювання Ярослава Мудрого. Найвищим досягненням літератури того часу було «Слово о Полку Ігоревім».

На зміну рукописним книгам приходять друковані видання І Федорова, Ф. Скорини. Саме Іван Федоров видав першу на Україні друковану книгу «Апостол» в 1574 році в місті Львові. Звідси і бере початок історія книгодрукування східних слов'ян.

Є в музеї і книга, яка мала декоративні заставки та кінцівки, перші малюнки зроблені не

від руки, а віддруковані в 1664 році.

Перші книги! Які вони різні. Деякі з них не поступаються розмірами річної підшивці районної газети, важать до 30 кілограмів.

Про все, що є в музеї книги, розповісти коротко неможливо. І все-таки одні з експонатів із залу радянського періоду просто не можна не згадати. Це книга Юрія Яновського «Вершники», пробита кулями. Поруч читаємо хвилюючий напис: «20 жовтня 1944 року на полі бою під містом Ейдікунен знайдено тіло снайпера—червоноармійця Андрія Ткача. Він лежав коло річки, схилившись на бруствер неглибокого окопу. В його сумці був роман «Вершники», прострілений, як і сам Ткач, трьома кулями з німецького автомату. На шостій сторінці рукою снайпера зроблено відмітки про 22 знищенні ним ворогів. Хай буде легкою йому земля. Ю. Яновський».

Я розповів лише про декілька сторінок із скарбниці людських знань, яка вчить нас і сама має таку цікаву історію.

О. ГАВРИЛЮК,
студент ІІ курсу мехфаку.

У НАШИХ КОЛЕГ

ЯК У КАЗЦІ...

Шороку до Полтавського сільськогосподарського інституту вступають сотні юнаків і дівчат. Нове поповнення з інтересом ознайомлюється з навчальним закладом. Увагу молоді, як завжди, привертають скульптурні групи диких звірів, тварин, що містяться на подвір'ї інституту. Вони виготовлені працівниками цього закладу та студентами-старшокурсниками.

Тут, наприклад, ви побачите ведмедцю і дику свиню з потомством. На алях у характерних природних позах замерли заєць, лисиця, вовк, зозуля...

Ці скульптури — своєрідне уявлення природничої пропаганди. Виконані вони майстерно, з тонким знанням і розумінням природи, життя й поведінки диких звірів і тварин. На подвір'ї інституту — мов у казці...

І. МІНЯЙЛО.

Спорт Спорт Спорт

НА БІГОВИХ ДОРІЖКАХ

Легкоатлетичними змаганнями «Золота осінь», які відбулися в нашій академії 26 листопада, відкрився XXIV міжфакультетська спартакіада. Більше двохсот спортсменів вийшли на бігові доріжки вузівського стадіону. Переповнені трибуни радісно вітали як визнаних лідерів академічних першостей, так і легкоатлетичне поповнення.

Естафету 4x100 метрів відкрили дівчата. В кожному із двох забігів йшла вперед боротьба за призові місця. Першими в другому забігу були економістки, вони і стали переможцями. На другому місці — лісогосподарський факультет, на третьому — факультет електрифікації с. г.

Серед юнаків на дистанції

4x100 метрів виграли спортсмени факультету електрифікації с. г. Важко передати, з яким захопленням спостерігали легкий, розмірений біг кандидата в майстри спорту з легкої атлетики Сергія Гордійчука, п'ятикурсника факультету електрифікації. Він значно випередив суперників з ветеринарного та лісогосподарського факультетів.

На першому етапі естафети 5x400 метрів лідували спортсменки факультету механізації с. г. На другому етапі ініціативу в свої руки захопили економістки і утримували її на наступних етапах. В команді економічного факультету виступали першорозрядниці з легкої атлетики Т. Байбарза і Н. Снігір. За друге-третє місця боротьбу вели спортсменки факультетів лісогосподарського і

механізації с. г. Перемогли в цій боротьбі майбутні лісогосподарі.

Найбільші пристрасті серед вболівальників розгорілися, коли на бігову доріжку вийшли юнаки в естафеті 10x800 метрів. Спочатку першість утримували електрики, але на п'ятому етапі вони здали свої позиції спортсменам факультету механізації с. г. Майбутні механіки майже на 150 метрів випереджали лісогосподарський факультет, який намагався зменшити розрив. Та на останньому етапі лісогосподарі не тільки значно відстали від лідерів, але й програли спортсменам економічного факультету, які були другими.

Після закінчення легкоатлетичних змагань, відбулося нагородження переможців. Загальнокомандне I місце в «Золотій осені»

зайняла команда економічного факультету. Їй вручено перехідний кубок. Другими було визнано спортсменів лісогосподарського факультету, третіми — факультету електрифікації.

В. ДЕРІЙ,
студкор.

ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

НАС КЛИЧУТЬ ДАЛІ МАНДРІВНІ

Самодіяльний туризм досяг зараз такої масовості і складності, що на порядок денний встало питання про правильну організацію туристських подорожей і мандрівок, їх планомірної підготовки і проведення.

Під час походів їх учасникам часто доводиться зіткнутись з різними проблемами, від правильного розв'язання яких залежить їх успішне завершення.

Не останню роль при цьому відіграє теоретична підготовка, знання і застосування на практиці, перш за все, таких наук як

математика, топографія, астрономія, географія, біологія, фізика, хімія тощо, а також вдосконалення фізичної підготовки туристів. Всім цим і керується у своїй роботі клуб туристів УСГА, тринадцятиріччя якого було відзначено навесні цього року.

Зараз у складі клубу нараховується понад сто чоловік, студентів різних факультетів нашої

академії, об'єднаних єдиною метою, одним бажанням досконало оволодіти основами туристської техніки і майстерності. Безпосередньо направляє і координує роботу клубу правління на чолі з Сергієм Обіходом.

В секціях пішохідного, гірського і водного туризму, що були створені цього року, їх учасники зможуть знайти заняття за бажанням і оволодіти практичними

навичками проведення подорожей і мандрівок, а в межах туристського відділення ФГП — набути необхідні теоретичні знання з організації туристських секцій і клубів, розробці планів їх роботи і керівництва ними.

Після закінчення теоретичного курсу слухачі здійснюють заліковий похід в різні райони нашої країни. Тільки в цьому році відбулося дванадцять гірських, пішохідних і водних подорожей в районі Карпат, Кавказу, Уралу, Алтаю, Карелії. Вони всі в основному відбувались у весняно-літньо-осінній періоді. Визмку проводились лижні походи.

Великого значення надається і традиційним туристським зборам студентів нашої академії, які проводяться два рази на рік і є своєрідним оглядом досягнень і майстерності туристських секцій кожного факультету. Проводяться вони, як правило, під час святкування річниці створення клубу туристів нашої академії.

Хочеться висловити надію, що нове покоління туристів, яке приїде до клубу цього року, зуміє зберегти і примножити традиції своїх попередників, славу туристів УСГА.

С. РОМАНЮК,
студент ІІІ курсу факультету
автоматизації сільськогосподарства, слухач відділення
журналістики ФГП.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.

Прийшла до нас зима...

Фотоетюд
С. Шмоніна.